

Tak Jak Na To

Drvivá menšina

Jak na to idem, tak na to idem, potrebujem mať rezký takt v ušiach, vtedy ja na to idem, netreba môj, ale aby stál za to, a aj na to príde, že či mi to, a že či mi to nevýde. Zatiaľ čakám, kým ucítim niečo smradlavé, veď na to bunky mám v hlave, a keď niet ich je to pardavé. Vtedy karhám, prichádza sklamanie, no a zda pomôže mi v tom marha ne!? To môžem, a na čo sa zmôžem to z ožerem, dokopy poberem, text môj neni ojed, oser ani odser, tak ho berem, je to pravda ne sen, sa hneď preberem, keď je čistý priebeh a žiadny prúser ide to fkuse s perom v ruke a ne v puse, no tak nech nežerem.

Ja chytám pero, jeden šluk, a začína sa teror, na papieroch Morou horor, telefonát z Dorou: "Dneska nič, robím text mojhou hlavou chorou, plný vzdorov, štýlom toreadorov ničím repových Zorov." Nová hudba hrá už mojhou sporou norou vtedy plnou parou témou danou tlačím na ňu tlakom tristo barov, skúšam pevnosť zvarov, pre károv hlavolam, je množstvo tvarov pre stokárov, to darom, preto ber parom, trápne slová tarom znejúce barom, ja robím si po starom v papučiach doma a ne až na ceste do štúdia v autobuse, ale píšem v jednom kuse píšem doma po obruse, pičoviny zase sú u mňa pasé, stratené v mase, stratené v čase, slova zrejú v o mne ako v klase, takto robím veci v betónovej base, Miky Mora - Druhá strana a že ako idem na to na pretrase.

Zavrem dvere, nechcem byť rušený. Pustím hudbu, susedia odpovedia búšením. Bo beat a basy im rozhádzali byť asi... Lahám si, berem pero a papier, tak je. Z hudbou rastie aj inšpirácia, ak je jak má byť hustá, dáva priestor pre zmier aj pre spor. Som ponorený v mysli rituálne, kde text rozoberám vizuálne /vždy/. Ne píšem dva týždne, skôr si premyslím, prídem a napíšem naraz, dám tomu formu. Skúsím pár krát. Vyspím sa na to a ráno ukáže sa, či je to také jak to poznáš pod zub. Ako toto tu, spolupráca čo má hodnotu, je od toho tu, aby si videl ako to vzniká. Tri skupiny, tri hudby jak z rozprávky tri krát... Abrakadabra diktát!

Vždy, keď idem písať, potrebujem klud mať, jeden malý šluk dať, s podkladom sa zohrať - ho spoznať, tému vopred poznať, zo slovami sa pohrať. No ne snáď?! Neprestať. Málokedy sa do toho nevriem ani za piču ja dostať. Niekedy to ide samo, inokedy zasa málo, ale za námahu stálo, aby to šťavu malo, vaše hlavy rozhýbal o, dobrý dojem, aby to, vám po sebe zanechalo. Niektorých to seere, no tých čo vedia to na druhej strane zas bere. Majú otvorené dvere - idú s nami v správnom čase, správnom mieste a v správnom smere.

Opak: Každý kto bol v mojej izbe, pozná môj výhľad iste - ten pohľad z okna to je moje nabitie. A lezú vety striktne, či svetl

o, či prítmie, ma mykne a píšem jak nik nie. To je jeden z rituálov, ktorý praktizujem často a pravidelne, ako kefu s pastou, ráno či večer s Bratislavou na dlani, ja stávam tam, ako Čierny Peter, vieš? A keď píšem texty, často žerem ako hroch aj za troch, čím viacej jedla, tým viacej strof, o nič menej kvalitných jak Davidoff, s plnou papuľou, to, baví ma repovať viac než do sť. Občas ani nezačnem, už myslím na publikum, hlavne na muziku, ktorá sa hodí mi. Pred tým, než začnem písať texty, trvá to hodiny - štelujem mašiny, problém je s našimi, že nech to hrá ti chšie s bicími strašnými. Sa to nedá stíšiť lebo hudbu zrobil Šegi, Opak a Hajtkovič do Drvivej Menšiny.

Moloch vLavo: HU! Prichádza do obehu, k slovu na moju slohu v tom vidím úlohu, v sebe zvolat zálohu, vtedy Ruka vLavo ide do pozoru, za seba aj Mikyho Moru, slohy naberajú vnútro a zvonka k vóru. Čekuj oblohu, vidíš piču holú, čekuj na ulici okolie a zem, vidíš to čo neni sen, s čím som prišiel sem, s tým sa stotožňujem, keď perofixou svoje vyjadrenie pripravuje. Pomocou neho reagujem, keď robím veci, ktoré obľubujem, tým sa motivujem, vonku sa pohybujem, vo voľnom čase zákon porušujem, ale potom doma na papier odzrkadľujem čím kurva žijem, svojím životom sa inšpirujem, tým len udržujem, že tým jak opisujem nejak spôsobujem, že krútim slová v texte, aby rýmy sedeli jak športové auto na ceste. No tak všetci ľudia vedzte rýmom väznosť neberem ak vašu myseľ repom preberem, to je účel pôsobenia, toto je môj koniec, toto je môj koniec - kurvy dovidenia!

Dena: Keď idem na to ja, moje pero po papieri šmýka sa, papier vyzerá jak od Piccassa, keď rukávy si vykasám, po celom dni vonku s chalanmi, domov dojdem všetci spia, susedia netušia. Malú lampu zapnem si, zatiahnem závesy a idem svojou cestou si. Mám to buď v hlave hneď, alebo vela rozmyšľať musím, keď inšpiráciu nemám ju hľadám jak kár si sadám a vstávam, chodím tak vela po izbe, že konektor zo sluchátok vytrhávam von. Potom chytím vlnu, idem po nej slovo ku slovu, do troch bítov čo dneska hrajú spoloču - musia ostať spolu, v tom zámer je, preto som našiel smer, až na poslednú chvíľu, aby som zašiel sem, nejebal na to - ja takto idem na to.